

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕

.....
เพื่อให้การเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โปร่งใส และยุติธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ

เทียบเท่าคณะ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการและสายสนับสนุน สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ข้อ ๔ ให้เพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยปีละสองครั้ง คือ วันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๑ ตุลาคม

ข้อ ๕ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนดโดยอนุโลม และให้นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้เพื่อพิจารณา พร้อมทั้งข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัยและจรรยาบรรณ การปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับพนักงานมหาวิทยาลัย มาประกอบการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้ง

/ในกรณี...

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการผู้ใดส่งผลการสอนในแต่ละภาคการศึกษาล่าช้า หรือไม่ครบถ้วนเกินกว่าระยะเวลาที่กองบริการการศึกษากำหนดให้นำมาประกอบการพิจารณา ผลการปฏิบัติงานในรอบความดีนั้น

ข้อ ๖ ให้แบ่งกลุ่มเพื่อแยกวางเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้าง ดังนี้

- (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ผู้บริหาร
- (๒) ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงาน

๒.๑ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ

๒.๒ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน

การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ต้องไม่เกินอัตราค่าจ้างขั้นสูงตามประกาศของ มหาวิทยาลัย หากมีเศษของการคำนวณในหลักหน่วย ให้ปัดเศษขึ้นเป็นหลักสิบ

ข้อ ๗ วงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างไม่เกินร้อยละ ๓ ของค่าจ้างที่จ่ายให้พนักงานมหาวิทยาลัย แต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้จัดสรรให้กับหน่วยงานไม่เกินร้อยละ ๒.๘ และจัดสรรให้อธิการบดีเพื่อพิจารณาเพิ่ม ค่าจ้างสมทบให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยนอกเหนือจากงานในหน้าที่ ปกติไม่เกินร้อยละ ๐.๒

ทั้งนี้ หากวงเงินที่จะเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยมีไม่ถึงที่กำหนดในวรรคแรก ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรวงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยตามวงเงินที่มีอยู่

ข้อ ๘ ผู้พิจารณาเสนอการเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อ ๖ ให้เป็นไปดังนี้

- (๑) อธิการบดีสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหาร
- (๒) คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานนั้น

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อเสนอแนะ ของผู้พิจารณาตามข้อ ๘ เว้นแต่ผู้พิจารณาเสนอแนะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขต่างๆ หรือ อธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความเป็นธรรม อธิการบดีจะสั่งการให้กลับไปทบทวนและดำเนินการ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมก็ได้

ทั้งนี้ อธิการบดีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการเสนอเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อกลั่นกรอง ตรวจสอบ และพิจารณาข้อเสนอแนะการเพิ่มค่าจ้างตามวรรคแรก

ข้อ ๑๐ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่อยู่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้หรือไม่สามารถจัดให้อยู่ ในกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้ ให้อธิการบดีสั่งการเพื่อให้ดำเนินการตามข้อ ๖ ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๑ ให้มหาวิทยาลัยคำนวณวงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในแต่ละ ครั้งและแจ้งวงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละหน่วยงานให้ผู้พิจารณาเสนอ เพิ่มค่าจ้างตามข้อ ๗ ทราบ

ข้อ ๑๒ ขั้นตอน แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการดำเนินการเกี่ยวกับการเพิ่มค่าจ้าง ให้ออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้งต้องอยู่ในเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ในครั้งปีที่แล้วมีผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ
- (๒) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์หรือไม่ถูก ศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสีย เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

/ (๓) ในครั้งปี...

- (๓) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักงานเกินกว่าสองเดือน
- (๔) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๕) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือนหรือได้ปฏิบัติงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือนก่อนถึงแก่ความตาย
- (๖) ในครั้งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสี่เดือน
- (๗) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน
- (๘) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาตาม (๖) และเวลาดังต่อไปนี้
- (ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน
- (ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน
- (ค) การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร
- (ง) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(จ) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(ฉ) ลาพักผ่อน

(ช) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ซ) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างต่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาสำหรับการลาป่วยและการลากิจส่วนตัวให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการออกประกาศคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาอันเกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์เกษม จันทร์แก้ว)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์